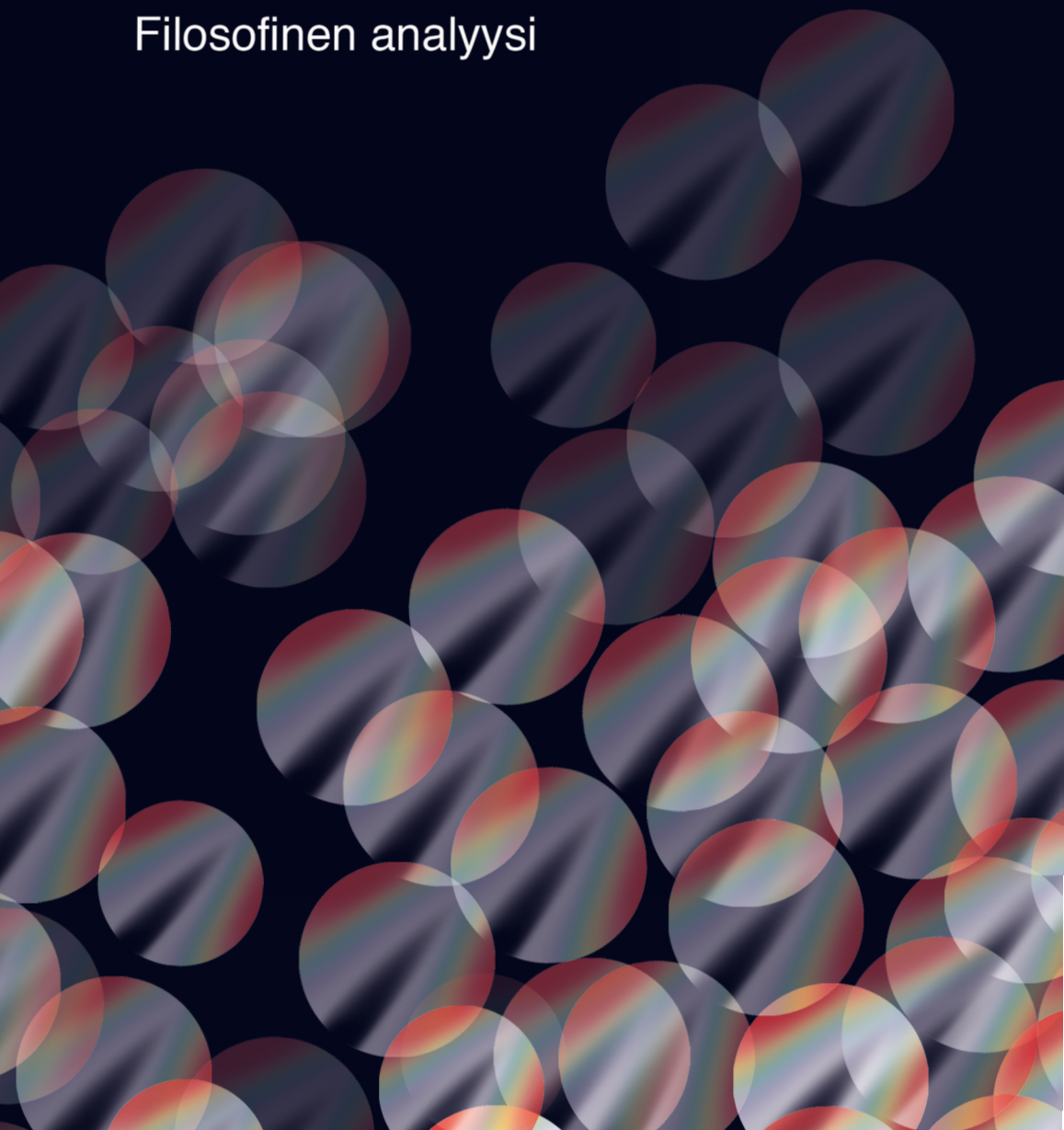

Heikki Patronen

Elämän synty

Filosofinen analyysi

**ELÄMÄN SYNTY –
FILOSOFINEN ANALYYSI**

Heikki Patronen

ELÄMÄN SYNTY – FILOSOFINEN ANALYYSI

Te opitte tuntemaan totuuden ja
totuus tekee teistä vapaita.
Joh 8:32

© 2017 Heikki Patronen

Taitto: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-874-0

SISÄLTÖ

JOHDANTO	7
I ELÄMÄN SYNTYTEORIOISTA	9
IA ESIMODERNI TIEDE JA ELÄMÄN SYNTY	9
IB MODERNI TIEDE JA ELÄMÄN SYNTY osa 1	10
IC MODERNI TIEDE JA ELÄMÄN SYNTY osa 2	21
II SATTUMAN KUMOUTUMINEN	51
III KAKSI MAAILMAA.....	67
IV EVOLUUTIOSTA	77
V JUMALASTA	87
VI JOHTOPÄÄTÖKSIÄ.....	97
KIITOKSET	105

JOHDANTO

Lähden tosiasioista, en kuvitelmista. On kiistatonta, ettei elämää ole aina ollut olemassa. On myös kiistatonta, että ihminen, tietoisena ja älyllisenä olentona, on olemassa, vaikka hänkään ei ole aina ollut olemassa.

Ihminen on luonnollisessa viisauudessaan luonut tieteen, joka perustuu ajattelulle, jonka vain inhimillinen äly voi tuottaa. Tiede on kuitenkin rajallista, ei absoluuttista, kuten ihminenkin ei ole absoluuttinen vaan inhimillinen. Erehtyväisyys on tieteen ominaisuus siinä kuin ihmisenkin, vaikka tiede instituutiona on ollut taitavampi korjaamaan virheitään kuin kukaan yksityinen ihminen.

Usko on ihmisen ydinolemus. – Ja vaikka hän kiistäisi kaiken uskonsa, hän uskoo sittenkin: hän uskoo siihen, ettei usko mihinkään. Usko luo maailmankatsomuksen ja tämä taas perustelee uskon. Tekipä ihminen mitä tahansa, taustalla on jossain muodossaan usko johonkin. – Jos ei muuhun niin luonnonlakeihin ja omiin kuvitelmiin.

Tarkoituksenani on osoittaa, ettei tiede tai tieteellinen maailmankatsomus suinkaan osu aina oikeaan. Tästä esimerkkinä on elämän synty. Jos jonkinlaisia kertomuksia elämän synnystä pidetään mahdollisina – kunhan niillä on vain tieteen siunaus ja suojelus. Nämä tieteelliset kertomukset ja tarinat ovat kuitenkin jo lähtökohtaisesti epätosia ja mahdottomia niissä puitteissa ja olosuhteissa, joissa niiden pitäisi toimia. Todistan sen tässä kirjassa.

Jo tässä vaiheessa moni lukija on saattanut tehdä minusta diagnoosin ”tieteen vastainen”. – Väärin; rakastan tieteitä, mutten hyväksy kaikkea sitä roskaa, jota sen nimissä kerrotaan. Todellisuudessa näillä ”jos jonkinlaisilla kertomuksilla” ei ole tieteen ”siunausta” eikä ”suojelelusta”. Tiede ei siunaa eikä suojele mitään. Tiede on pelkkä menetelmä. Tiede ei sano mitään, ei lupaa mitään eikä ole mitään mieltä. Vain muuttamat materialismiin sitoutuneet tieteentekijät, ne, joille itse tieteen

perusta, tieteen filosofia, on ”humpuukia”, esiintyvät julkisuudessa ”tieteen nimissä” esittäen kuvittelemiaan, toiveajatteluun perustuvia kertomuksia elämän synnystä. Kun jatkossa puhun tieteestä, tarkoitan sillä *materialistista tieteen tulkintaa*.

TEKIJÄ

”Filosofia on kuollut” (Stephen Hawking).

”Filosofia aina hautaa hautausurakoitsijansa” (Ethienne Gilson).

I ELÄMÄN SYNTYTEORIOISTA

IA ESIMODERNI TIEDE JA ELÄMÄN SYNTY

Kun elämästä ei tiedetty juuri mitään, sen vain sanottiin syntyvän itsestään. Aristoteles (384 – 322 eKr.) kirjoitti: ”Elottomasta elolliseen tapahtuu yleistä siirtymistä, niin että ei voida selvittää, mistä toinen alkaa ja mihin toinen päättyy.”¹ Tämä elollisen syntymä aineesta oli mahdollista, koska Aasiasta saaduista panteistisistä vaikutteista johtuen psyykeen uskottiin olevan olemassa kaikkialla luonnossa.²

Luonnosta, itse asiassa aineesta, tehtiin henkeä, seikka, joka teki tiedottomasta lähes kaikkivoipaa. Silloin oli myös luonnollista, että alkusyntyy on täysin mahdollista. Aina Francesco Rediin (1620 – 1698) saakka uskottiin yleisesti, että kärpäset, skorpionit ja muut pikkueläimet syntyivät itsestään raadoista ja muista mätänevistä aineista.³ Vielä 1760-luvulla kiisteltiin siitä, voisivatko kaikkein pienimmät eliöt syntyä itsekseen.⁴

Uskottiin myös, että suosta nousevasta usvasta syntyi sammakoita. Samoin uskottiin, että muuan yrtti kahden tiiliskiven väliin survottuna muuttui auringon voimasta skorpioneiksi.⁵ Hiiriä saatiin syntymään, kun vanhoja riepua, esimerkiksi likainen ja resuinen paita, pantiin jyviä ja leseitä sisältävän astian suulle. Tällöin siihen ilmestyi itsestään hiiren poikasia.⁶ Aikakautensa materialistiseen ajatteluun syvällisesti perehtynyt keskiaikainen Richard Dawkins olisi luultavasti pyrkinyt synnyttämään elämää sellaisen kasaantuvan valinnan avulla, joka tuottaisi hikisiä riepua ym. elämän edellytyksiä.

On tärkeää muistaa, että tämä esimoderni ajattelu, joka nykyisin tuntuu niin naurettavalta, perustui osittain aivan samoihin metodeihin, joita meidän aikanamme pidetään modernin tieteen olemuksena eli havaintoihin. Aistihavainnoista voitiin päätellä, että mätä liha synnytti matoja, ja että hiiriä ilmestyi aivan kuin tyhjästä hikisiin riepuihin.

Tietynlainen positivistinen* asenne on aina, aikakaudesta riippumatta, määrittänyt ihmisen suhdetta todellisuuteen.

Jos nämä aistihavainnot halutaan kumota, silloin täytyy synnyttää paljon syvällisempää evidenssiä näistä havainnoista. Ja se onnistuu ainoastaan toistettavien kokeiden sekä olemassa olevasta todellisuudesta muodostettavien, testattavien teorioiden avulla. Ihminen on näissä järjestelyissä sekä tiedon subjekti että objekti, jolle tämä tieto on tarkoitettu. Tieto on siis inhimillistä, ihmisen kykyihin ja tarpeisiin tarkasti mitoitettua.

Koska alkusyntyopin tueksi oli esitettävissä niin paljon havaintomateriaalia, sen kumoutuminen kesti satoja vuosia. – Eikä sitä voitu koskaan lopullisesti kumota, koska moderni tiede (= materialismiin sitoutunut tiedeyhteisön enemmistö) tarvitsee sitä. Alkusynnyn kumoamisessa suurimman työn tehnyt Louis Pasteur kirjoitti vuonna 1864: ”Alkusyntyopin hyväksyminen johtaa siihen, että luomisen historia ja orgaanisen maailman synty muuttuvat perin yksinkertaisiksi. Otetaan pisara merivettä, hieman typpipitoista ainetta, jonkin verran limaa ja siinäpä elämän ensimmäiset merkit syntyvät itsestään. Vähä vähältä nuo eliöt muuttuvat ja kohoavat ylöspäin.”⁷ Pasteur ei ainoastaan kuvannut modernin tieteen perustavaa käsitystä elämän synnystä, vaan hän myös esitti evoluutioteorian eli kehitysopin pääpiirteet.

IB MODERNI TIEDE JA ELÄMÄN SYNTY osa 1

Tieteellisten tarinoiden kategorisointi, muuten kuin maailmankatsojien perusteella, on aina jossain määrin mielivaltaista. Itse käytän Charles Darwinin vuonna 1859 ilmestynyttä Lajien syntyä modernin tieteen elämän syntyteorioiden kriteerinä, vaikka tämä teoria ei

* Positivismi on tietoteoreettinen näkemys, jonka mukaan kaikki tieto saadaan aistihavaintojen kautta. Positivismissa on tieteisuskoisia painotuksia, joiden mukaan tiede on ainoa pätevän tiedon muoto.

Tämä kirja on täysin uusi näkökulma yhteen
aikamme suurimmista arvoituksista eli elämän
syntyy. Voiko elämä syntyä niin kuin nykyiset
alkusyntyteoriat väittävät? Onko sattuma
mahdollinen? Onko Jumala olemassa?

Suomalaisen uskonnonfilosofin kumouksellinen ja kriittinen
analyysi olemassaolon peruskysymyksistä

